

Salt i la immigració, al Truffaut

Girona va acollir ahir al vespre la projecció del documental 'Somnis atrapats', i un debat posterior, sobre les històries de cinc persones d'origen estranger que viuen a Salt

Els dos autors del reportatge, a l'esquerra, amb alguns participants al debat Foto: MANEL LLADÓ.

La sala Truffaut de Girona es va omplir ahir al vespre per acollir la presentació del documental *Somnis atrapats*, dirigit per Anna Teixidor i Marc Faro. El documental explica quatre històries. Els protagonistes són dos germans marroquins sense papers i sense gairebé res per viure, una noia de 16 anys d'origen gambià que la seva família fa casar, un empresari sikh que està pendent d'aconseguir el reagrupament familiar, i una dona brasilera embarassada, el company de la qual està tancat en un centre amb dues ordres d'expulsió al seu damunt.

Les quatre històries comencen a Salt, on les comunitats immigrades representen actualment més del 40% de la població. Són quatre històries

i cinc personatges amb dos nexes principals en comú: un, el natural arrelament a les seves tradicions culturals; i l'altre, haver marxat dels seus països perseguint un somni. El somni de guanyar-se un futur millor. Els nois magribins, sense papers, volen treballar per enviar diners a la seva família i treure-la de la misèria. Però aquí viuen també immersos en la pobresa, i fan les feines que siguin per poder menjar. A la noia d'origen gambià, la família li va concertar el casament amb un cosí quan tenia dotze anys, i la van casar amb setze. El dia del seu casament, un dels caps de la comunitat li va explicar quines eren les seves obligacions com a esposa. Es poden resumir amb quatre paraules i prou: submissió absoluta al marit. El protagonista sikh va aconseguir aixecar un negoci i no té problemes econòmics. El seu afany és aconseguir que la seva dona i els dos fills (un dels quals encara no coneix) vinguin a Salt a viure amb ell. Fa dos anys que no els veu. La història de la noia brasilera comença quan està embarassada de vuit mesos i el seu company està a punt de ser expulsat del país. Se sent sola i perduda, i està desesperada. És el retrat d'un Salt que existeix. No és l'únic Salt, ni de bon tros. I tampoc és Salt l'únic lloc on passen aquestes coses, però a Salt també hi passen. Després de la projecció es va fer una taula rodona amb vuit contertulians, i en la qual va poder participar tothom que ho va desitjar. La majoria van estar d'acord que les històries que s'hi expliquen són dures, però tractades amb sensibilitat i fugint de la sensibleria. El debat va plantejar quina és l'arrel dels problemes de Salt. La pobresa? La religió? La falta de convivència? La intolerància? La incomprensió? La inseguretat? La no-integració dels immigrants? Va haver-hi opinions diverses, i la majoria amb bones dosis de raó. Algú va reclamar que es deixés de parlar "d'ells i de nosaltres", i que es comenci a parlar de "persones".

“Si no, és impossible resoldre res”, va dir. Una noia cubana, parlant un català gairebé immaculat, va dir que cal fixar-se més en el que uns i altres tenim en comú que en les diferències. Ella va tancar el debat i, potser, aquesta frase va ser-ne la millor conclusió.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 09-02-2011 Pàgina 56

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/368039-salt-i-la-immigracio-al-truffaut.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesSocietat&utm_source=rss&utm_medium=mesSocietat&utm_campaign=rss